

[Elisabeth Arnold]

som skattepolitikker, vil jeg gerne spørge skatteministeren, om det er almindeligt, at Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg beder om at få tilsendt vejlednings- og kampagnemateriale vedrørende den nye selvangivelse, vedrørende 14-fælleskortet og S-10 fra årsopgørelsen. Er det almindeligt, at Skatte- og Afgiftsudvalget får tilbudt kopier af OBS-indslag, radiospot, video samt filmet brugervejledning, som udvalget kan få til gennemsyn, hvis det ønsker det? Er det almindeligt, at man går så langt ned i detaljerne, når man beskæftiger sig med skattepolitik?

Og hvis det er almindeligt, vil jeg gerne spørge resten af de skattepolitiske ordførere her, om det overhovedet er hensigtsmæssigt, om det er dét, vi skal bruge vores tid på herinde.

Jeg vil også gerne spørge hr. Jens Thoft, om det virkelig er et meget alvorligt problem, om postboksen i Valby er for lille til at rumme alle blanketterne. Var det ikke noget, man trykt kunne overlade til skatteministeren og hans administration? Det ville jeg være helt tryk ved. Jeg bor selv i Valby, der er udmærket plads til masser af blanketter derude, skulle jeg hilse og sige.

Endelig vil jeg sige, at vi tilslutter os skatteministerens hensigter om enkle og forståelige skattesystemer, og det kan jeg forstå at der er et bredt ønske om herinde. Vi er også glade for, at der er en udstrakt hånd fra hr. Stavad. Vi er altid glade, når der er udstrakte hænder, men man kan en gang imellem ane en lille kryben ned ad rygraden, om det nu var en ulveagtig venlighed fra hr. Stavads side, når han gerne vil være med til at forenkle skattesystemet. Men jeg er da spændt på at høre, hvad der ligger i det i detaljer.

Om de to dagsordensforslag vil jeg sige, at vi ikke kan stemme for nogen af dem. Vi afventer udvalgsarbejdet med Kommunernes Landsforening. Jeg vil navnlig sige, at de sidste par ord i dagsordenen fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti om, at man skal stille personalereduktionerne i bero, indtil ligningen generelt er bragt på fode, er sådan en gummiparagraf, som betyder, at man altid vil kunne finde undskyldninger i, at ligningen endnu ikke er bragt på fode. Det synes jeg i hvert fald er prohibitivt.

Om hr. Glistrups dagsorden skal jeg kun sige, at den afviser vi også, fordi vi fundamentalt er uenige i den.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu var fru Elisabeth Arnold en af dem, som jeg aldrig ville mistænke for ikke at forsøge at holde kontakt med virkeligheden, så derfor kom fru Elisabeth Arnolds bemærkninger om det materiale, som Skatteudvalget havde bedt om, lidt bag på mig.

Jeg skal ikke forholde mig til OBS-indslag, jeg ikke har set; hvis der skulle være ønsker af den karakter, så mener jeg, det måske er noget andet. Men det materiale, der går ud til hver eneste dansker, må Skatte- og Afgiftsudvalget være orienteret om, vi må vide, hvordan det ser ud, og hvad det er for noget materiale. Vi får jo ikke alle sammen det hele, vi får hver især et enkelt eksemplar af en del af det. Ellers kender vi simpelt hen ikke som folketingsmedlemmer den virkelighed, som de mennesker, vi repræsenterer, står over for.

Derfor må jeg stille mig meget undrende over for, at det kan komme bag på fru Elisabeth Arnold, at Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg efterfølgende udbeder sig materiale. Vi går ikke ind og blander os i udformningen, vi går ikke ind og blander sig i, hvordan blanketterne skal se ud, det er ikke vores opgave, det er ministerens ansvar, men når de er lavet, og når de sendes ud til borgerne, så synes jeg ikke engang, det burde være nødvendigt at bede om det, så burde det være helt naturligt, at vi som orientering fik den slags materiale.

Med hensyn til, at der skulle være stillet mange af den slags forespørgsler, tror jeg, jeg tør sige med 100 pct.s sikkerhed, at ingen tidligere skatteminister har fået stillet en forespørgsel af denne ordlyd eller noget, der lå meget tæt op ad den.

Endelig en sidste bemærkning om klageadgang. Fru Elisabeth Arnold siger, at bare vi fjerner et led, så bliver behandlingstiden selvfølgelig kortere; det er da ikke sikkert. Det, der ligger i regeringens udspil, er, at man vil fjerne skatterådene, og at Landsskatteretten skal have uændrede ressourcer, det vil sige, at de samme mennesker skal behandle tre gange så mange sager med den konsekvens, at Landsskatteretten sander til og de ca. 18 måneder, der gennemsnitlig er sagsbehandlingstiden, måske risikerer at blive 36 eller 48 måneder. Så det handler faktisk også om at få det tilrettelagt sådan, at